

บทที่ 9

คำอุปมาของอาณาจักร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- ให้นิยามคำว่า “คำอุปมา”
- อธิบายว่าเหตุใดพระเยซูจึงทรงใช้คำอุปมาเพื่อสอนหลักการของอาณาจักรพระเจ้า
- รู้ถึงหัวข้อสำคัญของคำอุปมาของพระเยซู
- ศึกษาคำอุปมาของพระเยซูเพื่อเรียนรู้หลักการของอาณาจักร

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจ

“พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ข้อความลับลึกแห่งแผ่นดินสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้”

มัทธิว 13:11

คำนำ

ในบทที่แล้ว คุณได้เรียนหลักการพื้นฐานที่ใช้ปกครองชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า

ในระหว่างการรับใช้ของพระองค์ในโลกนี้ พระเยซูทรงใช้วิธีการสอนแบบเฉพาะไม่เหมือนใคร เรียกว่า “คำอุปมา” เพื่อเปิดเผยความจริงฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

ในบทนี้คุณจะได้เรียนคำอุปมาคืออะไร และเหตุใดพระเยซูจึงใช้คำอุปมาเพื่อสอนหลักการของอาณาจักร คุณจะศึกษาคำอุปมาเพื่อรู้หลักการซึ่งคำอุปมาแต่ละอย่างสอน

คำอุปมาคืออะไร

คำอุปมาคือ เรื่องเล่าซึ่งใช้ตัวอย่างจากโลกธรรมชาติเพื่อแสดงความจริงฝ่ายวิญญาณ

ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “คำอุปมา” คือ “วางข้างๆ เปรียบเทียบ” ในคำอุปมาพระเยซูทรงใช้ตัวอย่างของธรรมชาติและเปรียบเทียบกับความจริงฝ่ายวิญญาณ คำอุปมาคือ เรื่องราวในโลก โดยมีความหมายของสวรรค์

สิ่งที่เป็นฝ่ายธรรมชาติคือ สิ่งที่เราสังเกตได้ด้วยสัมผัสของเรา เราสามารถมองเห็น ได้ยิน หรือสัมผัสสิ่งนั้นได้ สิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณจะสามารถสังเกตได้ด้วยสัมผัสฝ่ายวิญญาณ

ใจความของคำอุปมา

ใจความสำคัญของคำอุปมาของพระเยซูคือ อาณาจักรของพระเจ้า ก่อนที่จะเล่าคำอุปมาบางเรื่อง พระเยซูได้กล่าวไว้ชัดเจนว่าอาณาจักรของพระเจ้าคือ ใจความของคำอุปมา

“พระองค์ตรัสอีกว่า “แผ่นดินของพระเจ้า จะเปรียบเหมือนสิ่งใดหรือจะสำแดงด้วยคำอุปมาอย่างไร”

มาระโก 4:30

“พระองค์จึงตรัสว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนสิ่งใด และเราจะเปรียบแผ่นดินนั้นกับอะไรดี”

ลูกา 13:18

“พระองค์ตรัสอีกว่า “เราจะเปรียบแผ่นดินของพระเจ้ากับสิ่งใด”

ลูกา 13:20

เมื่อกล่าวข้อความดังกล่าวแล้ว พระเยซูก็ได้เล่าคำอุปมา แม้ว่าไม่มีการกล่าวคำแนะนำคำอุปมาด้วยข้อความโดยตรง แต่ใจความสำคัญก็คืออาณาจักรของพระเจ้า คำอุปมาทุกเรื่องที่พระเยซูทรงเล่าจะมีความสัมพันธ์ในทางใดทางหนึ่งกับอาณาจักรของพระเจ้า

เหตุใดจึงใช้คำอุปมา

เหตุใดพระเยซูจึงเลือกวิธีการสอนเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใครคือ ใช้คำอุปมาเพื่อเปิดเผยความจริงฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

สาวกของพระองค์ถามคำถามเดียวกันนี้ว่า

“ฝ่ายพวกสาวกจึงมาทูลพระองค์ว่า “เหตุใดพระองค์ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา”

มัทธิว 13:10

พระเยซูทรงตอบว่า

“พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ข้อความลับลึกแห่งแผ่นดินสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้”

มัทธิว 13:11, ตูลูกา 8:10 ด้วย

ความรู้เกี่ยวกับความจริงฝ่ายวิญญาณของอาณาจักรพระเจ้าได้มอบให้แก่สาวก เพราะว่าเขาเข้าใจความคิดฝ่ายวิญญาณ ผู้ที่ไม่มีความคิดฝ่ายวิญญาณได้ยินคำอุปมาและไม่เข้าใจ การที่จะเข้าใจความจริงฝ่ายวิญญาณได้นั้นต้องเข้าใจโดยความคิดฝ่ายวิญญาณ

“แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ”

1 โครินธ์ 2:14

ผู้ที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณจะเข้าใจหลักการของอาณาจักรที่เปิดเผยโดยทางคำอุปมา ผู้ที่มีความคิดฝ่ายเนื้อหนัง มีจิตใจบาปไม่สามารถเข้าใจความหมายฝ่ายวิญญาณได้ พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อปกปิดหลักการที่ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์ **“เพื่อหากว่าเขาจะดูแล้วดูแล้วแต่มองไม่เห็น และฟังแล้วฟังแล้ว แต่ไม่เข้าใจ เกลือกว่า เขาจะหันกลับมาหาพระเจ้าและรับการอภัย”**

มาระโก 4:12

คนที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณคือ ผู้ที่ได้บังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณตามที่อธิบายในบทที่ 4 ของ คู่มือนี้

คำอุปมาของอาณาจักรพระเจ้า

คำอุปมาทั้งหมดที่พระเยซูทรงเล่านั้นเปิดเผยข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า ส่วนที่เหลือของบทนี้พูดถึงคำอุปมาเหล่านี้ โดยที่เรามีเนื้อที่จำกัด บทนี้จึงให้รายชื่อหัวข้อและข้อพระคัมภีร์อ้างอิงของคำอุปมา และความจริงสำคัญของอาณาจักร ซึ่งสอนในคำอุปมาแต่ละเรื่อง

จงแน่ใจว่าได้เปิดดูข้ออ้างอิงแต่ละข้อในพระคัมภีร์ของคุณและอ่านคำอุปมาแต่ละเรื่องที่พระเยซูทรงสอน

คำอุปมาที่เกี่ยวกับการเสนอให้มารับราชอาณาจักร

คำอุปมาต่อไปนี้เกี่ยวข้องกับงานที่พระเยซูทรงเสนอให้มารับเอกราชอาณาจักรของพระเจ้า

คำอุปมาเรื่องท่อนผ้าที่ถูกระบาย

“ไม่มีผู้ใดเอาท่อนผ้าทอใหม่มาปะเสื้อเก่า เพราะว่าผ้าที่ปะเข้านั้น เมื่อหดจะทำให้เสื้อเก่าขาดกว้างออกไปอีก”

มัทธิว 9:16

“ไม่มีผู้ใดเอาท่อนผ้าใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าทำอย่างนั้นท่อนผ้าใหม่ที่ปะเข้านั้น เมื่อหัดจะทำให้เสื้อเก่าขาดกว้างออกไปอีก”

มาระโก 2:21

“พระองค์ยังตรัสคำเปรียบข้อหนึ่งแก่เขาด้วยว่า “ไม่มีผู้ใดฉีกท่อนผ้าจากเสื้อใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าทำอย่างนั้นเสื้อใหม่นั้นจะขาดไป ทั้งท่อนผ้าที่เอามาจากเสื้อใหม่นั้น ก็จะไม่สมกับเสื้อเก่าด้วย”

ลูกา 5:36

คำอุปมาเรื่องถุงใส่เหล้าองุ่น

“และเขาไม่เอาน้ำองุ่นหมักใหม่มาใส่ในถุงหนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้น ถุงหนังจะขาด น้ำองุ่นจะรั่ว ทั้งถุงหนังก็จะเสียไปด้วย แต่เขาย่อมเอาน้ำองุ่นหมักใหม่ใส่ในถุงหนังใหม่ แล้วทั้งสองอย่างก็อยู่ดีด้วยกันได้”

มัทธิว 9:17

“และไม่มีผู้ใดเอาน้ำองุ่นหมักใหม่มาใส่ไว้ในถุงหนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้นน้ำองุ่นหมักใหม่จะทำให้ถุงเก่านั้นขาดไป น้ำองุ่น และถุงก็จะเสียไปด้วยกัน แต่น้ำองุ่นหมักใหม่นั้นต้องใส่ไว้ในถุงหนังใหม่”

มาระโก 2:22

“ไม่มีผู้ใดเอาน้ำองุ่นหมักใหม่มาใส่ไว้ในถุงหนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้นน้ำองุ่นหมักจะทำให้ถุงหนังเก่าขาดไป และน้ำองุ่นจะรั่ว ถุงหนังก็จะเสียไปด้วย”

ลูกา 5:37

คำอุปมาทั้งสองประการนี้สอนว่า พระเยซูทรงเสนอราชอาณาจักรที่ใหม่และไม่มีใครเหมือน ซึ่งไม่อาจจะเข้ากันได้กับรูปแบบเดิมของประเพณีทางศาสนา มันเป็นที่เป็นไปได้ที่จะเข้าถึงอาณาจักรของพระเจ้า โดยการพยายามที่จะใส่เรื่องนี้ลงไปในรูปแบบความคิดเก่า และวิธีการดำเนินชีวิตแบบเดิม

คำอุปมาเรื่องผู้เลี้ยงแกะที่ดี

ยอห์น 10:1-16

พระเยซูผู้เป็นกษัตริย์ได้รับการเปรียบเทียบกับผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะทรงนำแกะของพระองค์ ออกจากพันธะผูกพันทางศาสนา และนำแกะทั้งหลายเข้ามาสู่อิสรภาพแห่งอาณาจักรของพระองค์

แกะของพระองค์จะรู้จักเสียงของพระองค์และตอบสนองข้อเสนาของพระองค์ให้มารับเอา
ราชอาณาจักรนี้

คำอุปมาเรื่องแกะหลง

มัทธิว 18:12-14, ลูกา 15:4-7

คำอุปมาเรื่องเหรียญเงินหาย

ลูกา 15:8-10

คำอุปมาเรื่องบุตรน้อยหลงหาย

ลูกา 15:11-32

คำอุปมาเหล่านี้เล่าเพื่อแสดงว่า พระบิดาทรงตามหาแกะที่หลงหายไปอย่างไร เพื่อนำเข้าสู่
ราชอาณาจักร ผู้ติดตามพระองค์ควรตามหาผู้ที่หลงหายอย่างไร และการสำนึกผิดเป็นกุญแจไปสู่การ
เป็นทายาทในราชอาณาจักรได้อย่างไร

คำอุปมาเรื่องงานเลี้ยงแต่งงาน

มัทธิว 22:1-14

คำอุปมาเรื่องงานเลี้ยงใหญ่

ลูกา 14:16-24

โดยคำอุปมาทั้งสองนี้ พระเยซูทรงเชื้อเชิญคนในยุคปัจจุบันให้เข้ามาสู่ราชอาณาจักร การ
ประกาศเดิมนั้นถูกส่งไปยังกลุ่มคนพิเศษคือ อิสราเอลแต่ไม่ใช่ทุกคนที่ถูกเลือกได้ต้อนรับคำเชิญ ดังนั้น
จึงมีคำเชิญอีกครั้งไปยังคนต่างชาติ

คำอุปมาของคนสร้างบ้านสองคน

มัทธิว 7:24-27

ในคำอุปมานี้ พระเยซูทรงสอนว่าราชอาณาจักรถูกสร้างขึ้นบนพระองค์เอง พระองค์ทรงเปรียบเทียบพระองค์เป็นดังศิลาซึ่งคนจะสร้างขึ้นบนชีวิตของเขา บ้านที่ถูกสร้างขึ้นบนรากฐานเช่นนั้นจะยืนหยัดอยู่ได้ต่อพายุทุกครั้ง

พระเยซูทรงเสนอโอกาสแก่ชายและหญิงที่จะสร้างชีวิตของเขาบนรากฐานนิรันดร์แห่งอาณาจักรของพระเจ้า

คำอุปมาเรื่องประตู 2 ชนิด

มัทธิว 7:13-14, ลูกา 13:24-28

มีเพียงประตูเดียวที่นำเข้าไปสู่ราชอาณาจักร ประตูนี้คือพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

การปฏิเสธกษัตริย์

คำอุปมาเรื่องคนเฝ้าสวนซึ่งฆ่าคน : มัทธิว 21:33-34, มาระโก 12:1-11, ลูกา 20:9-18

พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อเปิดเผยว่าชนชาติอิสราเอลจะปฏิเสธพระองค์ในฐานะพระมาซีฮาห์ และกษัตริย์ซึ่งแสดงให้เห็นในเรื่องนี้

พระเจ้าส่งผู้พยากรณ์มายังโลกนี้พร้อมกับคำเสนอให้รับอาณาจักร แต่อิสราเอลได้ฆ่าผู้พยากรณ์เสีย บัดนี้ พระเจ้าได้ส่งพระบุตรของพระองค์ พระองค์ก็เช่นกันจะถูกปฏิเสธและถูกฆ่าเสีย

คำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อไร้ผล : ลูกา 13:6-9

พระเยซูทรงเล่าเรื่องนี้ ต้นมะเดื่อเป็นตัวอย่างในธรรมชาติซึ่งใช้เป็นสัญลักษณ์ของชนชาติอิสราเอล

พระเจ้าทรงตั้งชาติอิสราเอลเป็นชาติซึ่งพระองค์จะสามารถเปิดผืนดินของพระเจ้าแก่โลก ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระเจ้าพยายามให้ “ต้นไม้” ของอิสราเอล “ออกลูก” (เกิดผล) ท่ามกลางชาติต่างๆ ของโลกโดยการแบ่งปันความรู้ของเขาเรื่องพระเจ้าที่เที่ยงแท้ แต่อิสราเอลยังคงไร้ผลอยู่

คำอุปมาเรื่องงานสมรส : มัทธิว 22:2-14

พระเยซูมักจะใช้คำอุปมาเรื่องงานสมรสเพื่อแสดงถึงการปฏิเสธพระองค์ คนที่ถูกส่งไป เพื่อเรียกคนให้มางานสมรส แต่คนได้ส่งคนใช้เสียและปฏิเสธคำเชิญ นี่เป็นตัวอย่างว่าการเสนอให้มารับ อาณาจักร และได้ถูกปฏิเสธอย่างไร

ราชอาณาจักรถูกเลื่อนออกไป

คำอุปมาเรื่องตะลันต์ : มัทธิว 25:14-30, ลูคา 19:11-27

คำอุปมาเรื่องคนเดินทางไกล : มาระโก 13:34-37

คำอุปมาเรื่องคนใช้ : มัทธิว 24:43-51, ลูคา 12:39-46

คำอุปมาเรื่องคนใช้ที่เฝ้าระวางอยู่ : ลูคา 12:36-38

พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาหลายประการ ซึ่งเปิดเผยว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะถูกตั้งขึ้นในรูปแบบสุดท้ายในอนาคต แต่โดยที่พระองค์ถูกปฏิเสธในฐานะกษัตริย์และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เพื่อบาปของมนุษย์ทุกคน อาณาจักรจะยังไม่มาถึงในช่วงเวลาการรับใช้ของพระองค์ในโลกนี้

คำอุปมาเหล่านี้ได้เปิดเผยด้วยว่าพระเยซูจะหายไปชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งจากขอบเขตซึ่งอาณาจักรจะถูกตั้งขึ้นในเวลาสุดท้าย คำอุปมาเหล่านี้เน้นว่า สาวกของพระองค์ต้องสัตย์ซื่อต่อหน้าที่ที่ทรงให้เขาไว้ โดยใช้ตะลันต์และความสามารถของเขาเพื่อขยายอาณาจักรของพระเจ้า

คำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ : มัทธิว 24:32-34, มาระโก 13:28-31, ลูคา 21:29-32

พระเยซูเล่าคำอุปมาเกี่ยวกับต้นมะเดื่อซึ่งบอกประมาณเวลาของการตั้งอาณาจักรของพระเจ้า เป็นครั้งสุดท้าย พระองค์ตรัสว่า คนอาจบอกได้ว่าฤดูร้อนจะมาใกล้เมื่อไร เพราะว่าต้นมะเดื่อจะผลิใบออกมา

ตามที่กล่าวแล้วว่า ต้นมะเดื่อเป็นตัวอย่างธรรมชาติของชนชาติอิสราเอล พระเยซูทรงเปิดเผยว่า เมื่ออิสราเอลถูกนำกลับคืนมายังดินแดนของตนและเริ่มที่จะ “ผลิใบ” โดยเป็นชนชาติหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง เวลาของการเสด็จกลับมาของกษัตริย์ก็ใกล้เข้ามา

(เหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นแล้ว ว่าอิสราเอลได้ถูกนำกลับคืนมายังดินแดนของตนเป็นชนชาติหนึ่งแล้ว)

การเจริญเติบโตของอาณาจักร

พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาหลายประการซึ่งแสดงว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะขยายออกไปทั่วโลกได้อย่างไร

คำอุปมาเรื่องตะลันต์ มัทธิว 25:14-30, ลูคา 19:11-27

คำอุปมานี้เปิดเผยว่าอาณาจักรจะถูกแผ่ออกไปโดยการนำใช้ตะลันต์และความสามารถฝ่ายวิญญาณ ซึ่งพระเจ้าได้ให้แก่ผู้เชื่ออย่างฉลาด

คำอุปมาเรื่องผู้หว่าน มัทธิว 13:3-8, มาระโก 4:3-8, ลูคา 8:5-8

ชาวประเสริฐของอาณาจักรถูกประกาศออกไปโดยการหว่านเมล็ดแห่งพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งจะมีการตอบสนองหลายอย่างต่างกันไป ขึ้นอยู่กับท่าทีของผู้ฟัง ผลไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้หว่าน แต่ขึ้นอยู่กับชีวิตที่อยู่ในเมล็ดนั่นเอง และสภาพของดิน (จิตใจของมนุษย์)

คำอุปมาเรื่องข้าวละมานและข้าวสาลี มัทธิว 13:24-30

ซาตานพยายามทำให้แผนการของอาณาจักรพ่ายแพ้ไปโดยการหว่าน คนที่เรียกว่า “**วัชพืช**” ลงท่ามกลางเมล็ดดีของอาณาจักรพระเจ้า วัชพืชที่ซาตานหว่านดูคล้ายคลึงกับข้าวสาลีที่ดี ในเวลาเก็บเกี่ยวข้าวสาลีจะสังเกตได้จากเมล็ดข้าว วัชพืชจะไม่ผลิตเมล็ดข้าวที่ใช้การได้

คำอุปมาเรื่องอวน มัทธิว 13:47-50

ราชอาณาจักรเปรียบได้กับอวนใหญ่ที่โยนลงไปในทะเล ปลาทุกชนิดจะเข้าไปในอวน แต่เมื่ออวนถูกลากเข้าฝั่ง ปลาดีจะถูกแยกออกจากปลาไม่ดี

ราชอาณาจักรจะนำคนทั้งชายและหญิงจากทุกๆ ชาติ ก่อนการตั้งราชอาณาจักรครั้งสุดท้าย จะมีการพิพากษาเพื่อแยกเอาทุกคนที่ประพฤติชั่วซ้ำออกไป

คำอุปมาเรื่องเมล็ดพันธุ์ผักกาด มัทธิว 13:31-32, มาระโก 4:31-32, ลูคา 13:19

อาณาจักรของพระเจ้าจะเติบโตเหมือนเมล็ดพันธุ์ผักกาด เมล็ดนี้เล็กมากและมีการเริ่มต้นที่ไม่สำคัญอะไร แต่จะเติบโตเป็นขนาดใหญ่ได้

คำอุปมาเรื่องเชื้อขนมปัง มัทธิว 13:13, ลูคา 13:21

เหมือนเชื้อในก้อนขนมปัง อาณาจักรของพระเจ้าจะแผ่ขยายออกไปตลอดทั่วโลก (เหมือนก้อนขนมปัง) ฤทธิ์อำนาจของอาณาจักรไม่ได้อยู่ภายนอกแต่อยู่ภายใน

การพิพากษาของอาณาจักร

คำอุปมาเรื่องสาวพรหมจารีสิบคน มัทธิว 25: 1-12

คำอุปมาเรื่องแกะและแพะ มัทธิว 25:31-46

พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาหลายประการเกี่ยวกับการพิพากษาในอาณาจักรในอนาคต ในเวลาพิพากษา ผู้ที่พร้อมก็จะเข้าไป ผู้ที่เป็นแกะของผู้เลี้ยงแกะที่แท้จริงคือพระเยซูคริสต์จะได้รับการยอมรับ คนอื่นจะถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าไปในอาณาจักร

คุณค่าของอาณาจักร

พระเยซูทรงใช้คำอุปมาหลายอย่างเพื่อแสดงถึงคุณค่าอันยิ่งใหญ่ของอาณาจักรของพระเจ้า

คำอุปมาของไข่มุกที่มีราคาสูง มัทธิว 13:45-46

คำอุปมาของสมบัติที่ซ่อนไว้ มัทธิว 13:44

คำอุปมาเหล่านี้แสดงว่า อาณาจักรของพระเจ้านั้นมีค่าสูงจนไม่มีสิ่งใดเปรียบเทียบได้ มีค่ามากกว่าสมบัติใดๆ ของมนุษย์ ถ้าเราจะต้องเสียสละทุกสิ่งที่มีเพื่อจะได้อาณาจักรนี้ ก็มีค่ามากกว่าที่เราจะสละได้

คำอุปมาเรื่องคนต้นเรือน มัทธิว 13:52

ในคำอุปมานี้ พระเยซูทรงเปรียบเทียบพระองค์เองเป็นเหมือนคนเฝ้าสิ่งของ ซึ่งนำเอาของที่ต้องการออกมาใช้ในบ้าน

คนเฝ้าสิ่งของอาจนำเอาเมล็ดข้าวใหม่หรือเก่า น้ำองุ่นใหม่หรือเก่า ไม่ว่าเขาจะนำอะไรมาก็ทำให้บ้านเรือนนั้นได้รับสิ่งของที่ต้องการ

อาณาจักรที่พระเยซูทรงนำมาในบางวิธีก็เหมือนรูปแบบเดิมของอาณาจักร แต่ในอีกวิธีหนึ่งก็เป็นสิ่งใหม่โดยสิ้นเชิง แต่ทั้งสิ่งเก่าและใหม่ก็มีคุณค่าในการตอบสนองของความต้องการของผู้ที่อาศัยในอาณาจักรของพระเจ้า

ชีวิตในอาณาจักร

คำอุปมาหลายประการที่พระเยซูทรงเล่า แสดงให้เห็นถึงหลักการของการมีชีวิตอยู่ในอาณาจักร

คำอุปมาของบุตรสองคน มัทธิว 21:28-32

พระเยซูทรงสอนว่า ความเชื่อฟังเป็นการทดสอบการเป็นบุตรภายในครอบครัวของอาณาจักร

คำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี ลูคา 10:30-37

หลักการของอาณาจักรเรื่องความรักที่มีต่อผู้อื่นเป็นคำสอนของคำอุปมานี้ เพื่อนบ้านของเราคือใครก็ตามที่มีความซัดสน เรารู้ว่าเขาต้องการอะไรและเราสามารถช่วยให้เขาได้สิ่งที่เขาต้องการ

คำอุปมาเรื่องเจ้าหนี้สองคน ลูคา 7:41-43

คำอุปมานี้สอนว่าคนที่ม่ประสบการณ์ถึงความรักแห่งอาณาจักรก็จะเป็นผู้ที่แสดงความรักออกมาได้

คำอุปมาเรื่องฟาริสีและคนเก็บภาษี ลูคา 18:10-14

ฟาริสีเข้าหาพระเจ้าบนพื้นฐานของความชอบธรรมของเขาเอง คนเก็บภาษีรู้ว่าในตัวเขาไม่มีอะไรมีค่าพอที่จะยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าได้

ในคำอุปมานี้ พระเยซูทรงสอนว่ามนุษย์ควรเข้าหาพระเจ้าอย่างไร เพื่อที่จะนมัสการสรรเสริญขอบพระคุณ อ่อนน้อมและอธิษฐานเผื่อในราชอาณาจักร

คำอุปมานี้สอนถึงการถ่อมใจในคำอธิษฐานและบาปของความชอบธรรมของตนเองด้วย

คำอุปมาเรื่องความคิดคำนึงของเศรฐฐี ลูคา 12:16-21

เรื่องแสดงความโง่ของการพึ่งพิงความมั่งมีทางวัตถุซึ่งเป็นของชั่วคราว สิ่งสำคัญเหนืออื่นใดของชีวิตคือ อาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

คำอุปมาเรื่องผงกับท่อนไม้ มัทธิว 7:1-5, ลูคา 6:41-42

คำอุปมานี้สอนว่าเราควรพิจารณาพิพากษาตนเองมากกว่าที่จะตัดสินผู้อื่น

คำอุปมาเรื่องการเก็บเกี่ยว มัทธิว 9:37-38, ลูคา 10:2

เป็นเรื่องของการเก็บเกี่ยว สุขและพร้อมที่จะรวบรวมซึ่งพระเยซูทรงใช้นั้นความตั้งใจของสาวกที่จะขยายอาณาจักรของพระเจ้าออกไป

คำอุปมานี้แสดงภาพนิมิตซึ่งเปลี่ยนพวกเขาจาก “คนหาปลา” เป็น “ผู้หาคคน”

คำอุปมาเรื่องหญิงหม้ายและผู้พิพากษา ลูคา 18:1-8

คำอุปมาเรื่องมิตรสหายที่เพียรขอ ลูคา 11:5-10

คำอุปมาทั้งสองนี้แสดงให้เห็นความสำคัญของการหมั่นเพียรอธิษฐาน

คำอุปมาเรื่องทาสที่สัตย์ซื่อ **มัทธิว 25:14-30**

คำอุปมานี้เน้นความสำคัญของคนต้นเรือนที่ขลาดและชอบธรรม ซึ่งดูแลทรัพย์สินสมบัติ
อาณาจักรซึ่งทรงไว้ใจให้แก่ผู้เชื่อ

คำอุปมาเกี่ยวกับที่นั่งที่งานสมรส **ลูกา 14:7-11**

คำอุปมานี้แสดงความสำคัญของการถ่อมใจและการได้รับการยกย่องในอาณาจักรของพระเจ้า
เจ้า ซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ประทานให้

คำอุปมาเรื่องเถาองุ่น **ยอห์น 15:1-6**

คำอุปมานี้อธิบายความสัมพันธ์ของพระเยซูที่มีต่อคริสตจักร

คำอุปมาเกี่ยวกับคนงานสวนองุ่น **มัทธิว 20:1-6**

คำอุปมานี้สอนว่าบำเหน็จในสวรรค์ไม่ได้ตั้งอยู่บนมาตรฐานของโลก

คำอุปมาเรื่องหน้าทีของคนรับใช้ **ลูกา 17:7-10**

คำอุปมาเหล่านี้เน้นความสำคัญของความเข้าใจที่เหมาะสมในการยอมผูกพันต่ออาณาจักร

คำอุปมาเรื่องเสื้อผ้าที่สวมในงานสมรส **มัทธิว 22:10-14**

คำอุปมานี้เน้นความจำเป็นที่เราต้องสวมความชอบธรรมเพื่อที่จะคงอยู่ในอาณาจักร ไม่ใช่
ความชอบธรรมของตนเอง แต่ได้มาโดยทางความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า

บททดสอบตนเอง บทที่ 9

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. คำอุปมาคืออะไร

3. เหตุใดพระเยซูจึงใช้คำอุปมาเพื่อสอนความจริงฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

4. อะไรคือหัวข้อสำคัญของคำอุปมาของพระเยซู

คำตอบบททดสอบ บทที่ 9

1. พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ข้อความลับลึกแห่งแผ่นดินสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่ทรงโปรดให้รู้” มัทธิว 13:11
2. คำอุปมาคือ เรื่องราวที่ใช้ตัวอย่างจากโลกฝ่ายธรรมชาติเพื่อแสดงความจริงฝ่ายวิญญาณ
ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “อุปมา” หมายถึงการวางไว้ข้างๆ เพื่อเปรียบเทียบ ในคำอุปมานี้ พระเยซูทรงใช้ตัวอย่างในธรรมชาติและเปรียบเทียบกับความจริงฝ่ายวิญญาณ เป็นเรื่องราวของโลกโดยมีความหมายฝ่ายสวรรค์ หน้า...
3. พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อสอนความจริงของอาณาจักร เพื่อผู้ที่มีจิตใจฝ่ายวิญญาณจะเรียนรู้หลักการที่สำคัญเหล่านี้
ผู้ที่มีความคิดฝ่ายเนื้อหนังมีจิตใจบาป จะไม่สามารถเข้าใจความจริงเหล่านี้ พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อสอนหลักการฝ่ายวิญญาณจากผู้ไม่เชื่อ หน้า...
4. อาณาจักรของพระเจ้า หน้า....

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

หนังสือวิวรณ์เป็นเหมือนชื่อของหนังสือ คือ เปิดเผยสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่อัครทูตยอห์น ถึงเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต มีเหตุการณ์ที่ยอห์นไม่อาจรู้ได้ ด้วยสติปัญญาธรรมชาติ ขณะที่พระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งเหล่านี้ ยอห์นจึงเขียนไว้ในหนังสือชื่อ “วิวรณ์”

วิวรณ์มุ่งเน้นที่เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นก่อนที่โลกและเวลาจะสิ้นสุดลง เช่นเดียวกับคำอุปมา วิวรณ์เป็นเรื่องที่ยากที่จะเข้าใจด้วยความคิดฝ่ายธรรมชาติ จะต้องเข้าใจด้วยความคิดฝ่ายวิญญาณ

วิวรณ์เปิดเผยมากเกี่ยวกับอนาคตของอาณาจักรพระเจ้า

1. ศึกษาซ้ำอ้างอิงต่อไปนี้ ซึ่งกล่าวโดยตรงเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าในหนังสือ วิวรณ์ วิวรณ์ 1:9, 11:15, 12:10
2. ข้ออ้างอิงโดยตรงต่อไปนี้เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของโลกและของซาตาน : วิวรณ์ 16:10, 17:17
3. อ่านวิวรณ์ 20:10-15 เพื่อค้นหาจุดหมายปลายทางสุดท้ายของซาตานและผู้อาศัยในอาณาจักรของมัน
4. อ่านวิวรณ์ บทที่ 21-22 เพื่อดูคำอธิบายเรื่องจุดหมายปลายทางของผู้อาศัยในอาณาจักรของพระเจ้า